

9. szám.
Február 26. 1876.

Megjelenik minden **szombatnapon** másfél iven sokféle képekkel ellátva.
Előfizetési ár: Egész évre jan. decz. 8 frt, 6 hóra 4 frt, 3 hóra 2 frt. Egyes szám 16. kr.
 Előfizetheti minden postahivatalnál és könyvárusnál. **Kiadó-hivatal**: Pest barátok-tere Athenaeum-épület. **Hirdetések díja**: 5 hasábos nompereille sor 10 kr.
Hirdetések felvételnek: egyedül **Láng Lipót és társa**, I. nemzetközi hirdetések felvételi irodájukban **Budapesten**. FÜRDŐ-UTCA 1-SÓ SZÁM.

XXVIII kötet.

Hány láb?

Átellenemben van egy kurta kocsmá
 Ott dolgozik három szál muzsikus ma
 Egész éjjel huzzák a ceppelpolkát
 S tánczol reá, nem bánva ország dolgát,
 Ki tudja, hány láb?

Egész éjjel jár kél a nép az utcán
 Dördül az ágyu a Gellért hegy csúcsán
 Rémülve néznek a rohanó árba
 S egymástól kérdik, a rém választ várva
 Ki tudja, hány láb?

S én ágyudörgés és zeneszó mellett
 Csinálok verset, a milyen most telhet.
 Hármunk közül ki a nagyobb bolond;
 Ők vagy én, ki azon gondolkodom:
 A versem hány láb?

K-s M-n.

NE HAGYD MAGAD

Nyomorúságos elbeszélés

JÓKAI MÓRTÓL

III.

Egy vesztére született házi úr.

»Aztán van egy fiam. Jó becsületes gyerekek. Nagy számár. Ez ugyan soha se fogja anynyira vinni az eszével, hogy kivégezze magát. Jó ennek minden. Mikor az anyja vanília Krém-et csináltat, ő odakinn a konyhában elébb jól lakik kukoricza gölödénnyel. Az egész uraságom csak annyi különbséget csinált benne, hogy azelőtt vasárnaponként egyenesen ment a Sauwirthhez; most meg elébb a redoutbálba megy s csak onnan a Sauwirthhez; aztán meg eddig ebéd előtt itta a liquert, most meg ebéd után. Ezt nem féltém, hogy mi lesz belőle? mert ez olyan lusta, hogy dolog nélkül megél.«

»Mert tessék elhinni, hogy minden embernek egyforma esze van. Csakhogy némely ember olyan vigyázatlan, hogy ezt elárulja magáról. Azt azután hámba fogják, húzatják, hajszolják, dolgoztatják a lerogyásig. A másik pedig eltitkolja, hogy van esze, nagy bölcsen: az aztán zsebbe dugja a két kezét, s vigan éli keresztül a világot. Nem biznak rá semmit. Mind a ketőnek egyformán van esze; csakhogy a melyik eltagadja, az az okosabb.«

»Annál több szép tehetség egyesül azután a szegény leánykamban. Szegény Zsuzsikám! Még alig tizenhat esztendő s már úgy ért a főzéshez, varráshoz, mint akár az anyja. Ezt szeretem benne én. Hanem az anyja persze más véleményen volt. Egészen elcsavarta a fejét az a bizonyos Femina kisasszony: annyit beszélt neki a művészi pálya dicsőségéről s hogy milyen fényes jövődő várna azon az én Zsuzsikámra, ha ráadná magát. — Az már igaz, hogy biz az én Zsuzsikám szép leány. Szabad az úrnak megnézni a photographiáját, de csak így a markomból, mert a kezébe nem adom. No ugye, hogy ez aztán leány? Pedig az nem chignon ám a fején; hanem a saját igazi haja. — Hát a két asszony addig súgott-búgott, míg

egyszer a feleségem előrukkolt vele, hogy ő a Zsuzsikát színésznőnek szánta. — »Mit? monddok: el akar szökni a háztul?« — Én azt gondoltam, hogy ezt azon kezdik. — Aztán felvilágosítottak, hogy dehogy szöki el. Sőt inkább iskolába fog járni, a hol a színészetet tanítják. Ugy? Ezt se tudtam. Azt gondoltam, hogy a színészet is olyan, mint a májas-hurka: a kinek jó szájize van, az tud jó májas-hurkát csinálni magától is; a kinek pedig nincs jó szájize, taníthatják annak szakácskönyvből: soha se csinál jó májas-hurkát.

Ráhagytam magamat beszélni. Tudja az úr, mikor az asszony föltesz valamit magában s aztán ugyanazt a dolgot hajnalban, mikor az ember legjobb izüt alhatnék, újra meg újra elkezd mondani; hát az ember utoljára inkább beleegyezik, hogy békét hagyjanak neki. — Ekkor aztán neki az anyja egy zongorát. Kóstált ötszáz forintot. Jó szerencse, hogy soha sem voltam nappal otthon: nem háborgattak vele. — A Zsuzsikám pedig elkezdett szorgalmasan feljárogatni a képezdébe s iszonyú csomó könyvet szorongatott a kebléhez végig az utcán: a mi olyan jól illik ezeknek a növendék leánykáknak. A melyik leány könyvet visz, arról tudhatni, hogy nincs szeretője; mert ha volna, akkor már szégyenlené a könyvet czepleni.

»Hát egyszer szörnyen kisirt szemekkel jön haza a leányom; s otthon azon kezd, hogy levágja a könyeket s azt mondja, hogy ő többet nem megy a képezdébe.«

»Ki bántott, Zsuzsikám, leányom?«

»A professor.«

»Tán nem tudad a leczkédet s letérdeltetett?«

»Nem a; hanem olyan csunyákat tanított.«

»Milyen csunyákat, te?«

»Szégyenlem el is mondani.«

»Példának okáét: egyet«

»Hát hogy egy isten bikává lett.«

»Bikává, te? Egy isten?«

»Aztán elrabolt egy kisasszonyt a fürdőbül.«

»Egy isten? Egy kisasszonyt?«

»Az ám. S aztán liaisont kötött vele.«

»Tyhü! Kutya, meg a mája!« ordítottam fel én is, s kaptam a bikacsék botomat, vágattam fel abba a művész csináló fábrikába: együtt találtam a professorokat mind.«

(Folyt. köv.)

Árviz-bohóságok.

ISTEN istenkisértésnek ne vegye, de ebben a nyomoruságosan szánalomra méltó állapotunkban is, a melyben most forgunk, — történnek dolgok, a miket csak az »Üstökösben« lehet megírni.

*

Egy budai mentő tanyára megérkezik egy miniszteri hivatalnok. Tanyát talál, de mentőt nem talál.

Káromkodik szörnyen, hogy hol vannak hát a mentők.

— Elmentek a »Noé bárkájába.« (Igy hínak egy kocsmát.)

— Ejnye erre meg amarra, hát ilyen emberekre biztuk mi a lakosság életét? hát így tartják meg ezek a posztot?

— Hagyja el az ur, — vigasztalja egy ott ténfergő — hiszen, hogy az első árviz után fennmaradt még ember, azt is a Noé bárkájának köszönhetjük.

*

Két festeni való proletár nézi a jég zajlását hosszasan. Egyszer az egyik oda fordul a másikhoz s mondja teljes meggyőződés hangján:

— Ich bin nur froh, dass ich ka Gschäft hab.

Mi ehhez képest az a mondás: »nem adnám száz forintért, hogy egy garasom sincs!«

*

Az iskolai előadások fel vannak függesztve, amíg a város veszélyben forog.

Több diák ott ácsorog a Dunaparton, rémülten nézi, hogy a víz apad.

— Tartok attól — mond az egyik — hogy ez az árviz nem igen tart soká.

*

— Ugye ma jó lapunk van, — dicsekszik az egyik zszurnalista a másiknak az árviznapon.

— A mennyiben ma nem oly — száraz.

Tallérossy Zebulon levele

Mindenváró Adámhoz!

Tekintedezs barátom uram!

MINDEN megful mosd. Nem teczik hinyi? No hat bebizonyitom mingyar.

Deak Ferencz boldogult [nagy hazankfia milyen nagy ember volt, mig csak nehany napja, hogy megholt, — is mar nem szigya ötet »Kelet Népe.« Pedig menyit irta rula csag nem rig. Fogagyunk, hogy kiczer anyit fogja irta — árvizül.

Itt van Deak Ferencz helyinek betöltise iranti nagy fontosagu kirdis. Pesti Naplo huszonhat cikbe emlékezte volna meg arul. Most csag eczerüen registralja, hogy van mar milto utod. Après nous la deluge.

Az a választas izs! Zorszag legintelligensebb kerületibe, ahol nem kel szajába ragnyi minden timármesternek, hogy alkotmányos jogot gyakorolnyi milyen dulce et decorum! Milyen larmat lehetet volna csinyalnyi ebül. Aztan mi lete? Az lete, hogy egy confortabliba belefirte egisz választokerület, meg raadasul követ. »Ajanlom püspök urat Trebinyéből,« mongya egyik, »Tre binye« mongya másik. Meg van a követ. Azelőt lopnyi izs töb paradival jartunk.

No meg aztan Francziaországba permanensnek declaralnak respUBLICAT in secula seculorum, Don Carlost elkergetnek Magyarorszagba, Siamba, Kiwaba vagy hova a zanya Kinajaba, — is Magyar Allam nem pukagya meg mirgibe. Hat ilik ez? becsület az olyan jambor isten filő ujságtul. Az izs vizet prédikalya mosd. Nem izs szentelt vizet pedig.

Tisza Kalman ki meri mondanyi, hogy Szaszorszagot izs magyar varmegye mintajara akarja hozza csatolnyi Szent Istvan palastyahoz, aztán se Bismarck se Steinacker mig csag nem izs zugologia magat, mintha nem izs tudnanak, hogy de te fabula narratur.

Is enek izs mind az a zegy meszely tenger a zoka.

. . . Nehogy azonban ezt a levelet per extensum atvegye »Filreirtis« czimü politikai lapi

nap, aki már mióta nem »Magyar Ujság.« hat nem tudom micsoda naczioju ujság, — hát olyan eseményt is kiszorította arviz mederbül, mind Kossuth levele. Hetek óta tartogatyak fiokba, dum defluat amnis.

Ugy-e merd mikor szorul a tied kapcza, nem azt kirdezőnk, mit mondanak Turinba? de azt, hogy mit mondanak — Ercsibe.«

alazatos özönvizes szolgaja

J. Z.

Jordán vize Magyarországnban.

— Ez is árvizes adoma. —

Régi jó magyar szokás szerént, egy barátságos háznál folytat a pohár köszöntések — Egy fiatal ember poharat emelvén, mondá:

— A mi — tiszteletes Urunkat ki engem 25 ével, ez előtt a Jordán vizéből megkeresztelt az Isten éltesse — Hogy — hogy? kérdezők többen, a Jordán vizéből? — Igen — igen — mond a poharas köszöntő — Jordán vizéből — — mert akkor egy zsidó a Tiszába fult.

Ama bizonyos eszmadia és feleségei, kérdése és feleletei.

— — (A pékeknek meghagyta a belügyminiszter, hogy mindegyik süssön előre tíz mázsa kenyeret. Vajon kiterjed ez a parancs az asszonyokra is.) Mért kérdezt ezt asszony? (Csak azért, hogy, akkor sülné ki, van-e sütni valója a »talléros pékné-«nek?)

— — (Látta-e már kend azt a híres Miletics-piczulat, amivel a déli szlávokat háborúra biztatják?) Nem is akarom látni. (Pedig szerettem volna megtudni kendtől vajon csakugyan rézből van-e az, vagy fából?)

Alkalmi poéma.

Mért nem tesz már az Isten csodát?
Változtatná borrá a Tiszát,
Hadd lehetnék én meg a Duna,
Hogy a Tisza belém omlana.

Gyulovai kova, *)

*) Hogyja el, édes kovám, ugy se fér már a bőrébe — a Duna.

Tordaság.

Országszerte esmeretes a tordai bölcsesség; erről szól a közmondás: okos mint a tordai malacz stb.

A napokban összegyűlt Torda nemes tanácsa, s elhatározta, hogy lecsipálja a kormányt; fel is terjesztett egy kérelmet, mely így hangzik:

»Tekintve az öl hosszúságát, és a meter rövid voltát: méltóztassék a nagyméltóságú kormány megengedni, hogy Torda városa a d d i g a régi mértéket használhassa kizárólag, a mig az újba belejön.

Physika

Minden test a hidegnél össze huzodik és a melegenél kiterjed p. a szántó földek nyáron nagyobbak mint télen. (szomszédé is?)

A berlini kék nem azért kék színű, mert épen berlini kék; hanem azért kék, mert csakis a kék világ sugarakat veri vissza. Ha például a vörös sugarakat verné vissza ugy a berlini kék vörös lenne.

— Miből áll a borkő?

— Borból és kőből

Ha a gyémánt nem volna crystallizált szén ugy a gyémántnak kilogrammja 2 krba se kerülne

A könnyet azért hívják könnynek mert ez a legkönnyebb test, de van még egy könnyebb is és ezt ethernek hívják.

Minden sebes élelyülésnél (oxydálásnál) meleg fejlődik tehát miért égetünk el fát és szenet? Felelet: hogy élegüljön.

Mindennek van oka foka.

— Ugyan kérem alásan tanító uram, már csak megkérdezem, hogy mé' forr ez a' mész, ha vizet tötenek rá? szólítja meg kurátor uram a' nép fiainak ékes nyelvű nevelőjét, midőn ez utóbbinak udvarán az ott folyó mész oltás menete felől tudomást szerzendő ott meg jelent.

— Hát . . . tudja kurát' uram kezdé a' stilizálni akaró tanító vannak dolgok, a' melyek különbözök . . .

— No! a lesz hát ez is! — hagyá rá nyugodtan a kurátor. —

Deák Ferencz mint nádori bíró.

Az almádi, veszprém megyei s a veszprémi káptalan tulajdonához tartozó puszta, és az alsó örsi, Zala-megyei helység közt fölmerült balatoni határ kérdést a felek maguk közt nem tudván kiegyenlíteni, káptalan folyamodására a vizsás határ kérdés elintézése végett 1846 évben nádori bíróság lón kiküldve, melynek elnöke Ürményi Ferencz, bírái pedig: Deák Ferencz és Kun József Veszprém megyei másod alispán valának. Az érdeklött megyék közül Zala kiküldé Barcza Sándor tiszti fő ügyészt, Varga Lajos fő bírót; Hörváth Károly esküdtet és Csepely József mérnököt; Veszprém pedig: Pap János tiszti fő ügyészt, Balassa Mihály szolgabírót a maga esküdtjével és Márton József mérnököt.

A bíróság B. Füreden tartá üléseit, ott fogadta és látta el a káptalan mind a bíróságot mind a küldöttségeket; Deák Ferencz pedig szellemdus társalgásával, kifogyhatatlan élceivel és adomáival vig kedélyben tartotta mind a kettőt. Különös tárgya vala élceinek a veszprémi szolgabíró és a zalai mérnök; az elsőt, volt oskolatársát, azzal üldözte folytonosan, hogy mikor szüz beszédével a megye gyűlésre készült, a juhakolban tanulta be azt, s ott elsőben a számárhoz fordult és tartott megszólírást: Méltóságos főispán ur! azután pedig a juhokhoz! Tekintetes karok és rendek!: — a másodikat meg azzal, hogy hiszen a megyei mérnökök nem is tisztviselő, hanem csak szolgák.

A nádori bíróság megalakulása után mindjárt másnap kocsira ültek a bíróság és a küldöttségek, megnézni a hires almádi csárdát. Ennek a kis csárdának nincsen párja az egész országban a mennyiben egyetlen egy szobájának mester gerendája képezi a határt a két megye közt, és eképen a mester gerenda által két felé választott kis szobának egyik fele Veszprém a másik fele pedig Zala megyében fekszik. És a régi időben, a mikor még a megyék nagyon kényesek valának autonómiajukra és nem engedték meg, hogy más megye közegei az ő területükön üldözhessek és elfoghassák a gonosztevőket, — valóssággal megtörtént, hogy a csárda szobájának éjszakai felére menekült bűnöst a zalai, a déli oldalára menekült pedig a veszprémi foglárók nem merték elfogni. A bíróság pedig azért ment megnézni ezt a kis csárdát, mivel a mestergerendának a tűzfalból kiálló vége mutatta a határ-irányt a Balatonon is; mikor aztán oda és vissza történt az utazás és valaki

meglátott egy juhnyáját legelni a Balaton parton, még akkor is hangzott hol az egyik hol a másik kocsiból: Ni ni a Balassa méltóságos ura, ni ni a Balassa karai és rendei.

A tanuk kihallgatásának teljesítése után a bíróság, a küldöttségek; de leginkább Deák Ferencz közben járásának sikerült a feleket egyeségre bírni; az egyeség pontozatai megállapítottak és a fogalmazásra közakarattal Deák Ferencz kéretett föl.

Ebéd után Deák Ferencz az ugynevezett régi fűrdőházban volt szobájába fölhevta a zalai főügyészt, mérnököt és esküdtet. Az ügyész és az esküdt a pamlagon, a mérnök az asztal mellett foglaltak helyet; Deák Ferencz pedig föl és alá járva dictálta az esküdt tollába:

Örök egyesség, mely az almádi puszta és alsó örsi helység közt fentforgott határkérdésben az alulirott nádori bíróság és a két megye küldöttsége, jelenen Zala vármegye részéről kiküldött B. S. tiszti főügyész, V. L. fő bíró és H. K. esküdt — ekkor épen Csepely elé ért és minden szünet nélkül folytatá; A mérnököket szándékosan nem teszem bele, ment ha azokat bele tenném, akkor bele kellene tennem, a vármegye katonákat is, miután ezek is olyan szolgálai a vármegyének mint azok — — Veszprém vármegye részéről pedig kiküldött s. a. t. és ledictálta az egész egyességet mint mondani szokás egy lélekzettel; ledictálta pedig úgy, hogy azon más nap, mikor a teljes ülésben fölolvastattott nem tétett egyetlen egy betű változás vagy igazítás sem.

Az ötödik napon Deák Ferencz haza utazott Kehidára.

TALLÉROS PÉKNÉ.

»Régi dal, régi dal, régi dicsőségről.«

Vajas kifli hunyorgása süto kemenczéről.

Hova tünt el csikós, bojtár a szép magyar földről ?

»Régi dal, régi dal, régi dicsőségről.«

Piros csizma, lobogó ing, darutollas kalpag —

Az ám papúcs, ujatlan ing, miczi, derék-madzag;

Szilaj csárdás, kör, toborzó, fejedelmi ranggal, —

Az ám polka, szeles valzer sete-uta hajszszal!

»Régi dal, régi dal, régi dicsőségről.«

Hova tünt el csikós, bojtár a szép magyar földről ?

Vajas kifli hunyorgása süto kemenczéről . . .

»Régi dal, régi dal, régi dicsőségről !«

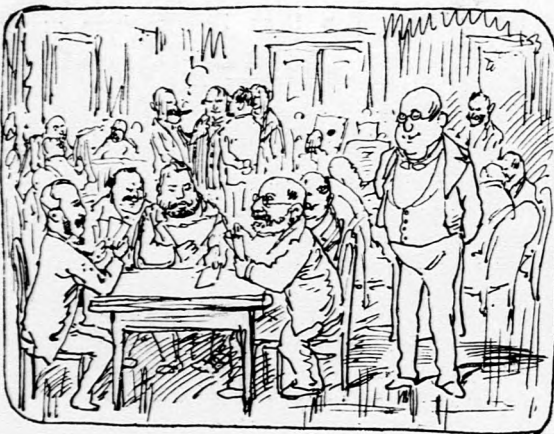
EBBEN IS RÁSZED A NÉMET.

Bécsi rajxráth egyszer csak lerándul Pestre,
Viszik képviselők őt a klubba estve.

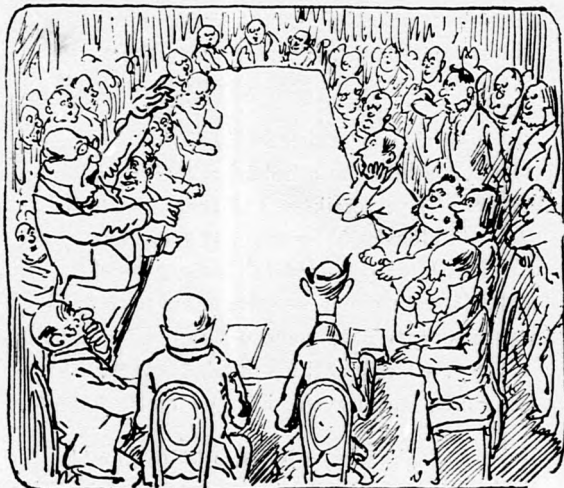
Levelet hoz Zsuzska, megcsipik az arcát,
Szörnyen hízik erre szerelmes rajxráth.

Három magyar úti ultimo pagátot,
Rajxráthnak az tetszik, ilyen még nem látott.

Más asztalnál négyen kicsit kvaterkázna,
Ez is csiklándozza inyét a rajxráthnak.

Felvilágosítja rajxráth a Reichsráthot,
Hogy ő Pesten minő csodadolgot látott.

Ultimót is ütnek, csakhogy nem pagátot
Ultimónak rajxráth aranyat has nál ott.

Ők is csinálnak hát, de még különb klubbot
Minden rajxráth ölbe egy-egy Zsuzska jut ott.

Aztán kvaterkálni szintén kvaterkálnak,
De kvaterka helyett czilindert*) használnak.

És így aztán újra megvan a paritás
Német is szegény lesz, mint hát akárki más.

*) Kalapot t. i.

VILÁGGYÜLŐLET.

Annyi a világot gyűlölő poéta,
 Hogy nem csoda, én is, ha úgy vagyok néha.
 Hiába ránk ragad a világon minden;
 Nincs, a mi a rosztól megóvjon, megintsen.
 És ha e betegség egyszer ránk tekintett:
 Mint pók behálózza vele sziveinket.
 Hálóval a szívet, fátyollal a szemet,
 Hiába kesergünk azután e felett,
 Az öröm számukra örökre elveszett.

Hiába dalolgat vígan a pacsirta,
 Ugy halljuk, mikéntha keservesen sirna.
 Hiába mosolyg ránk a mező virágja.
 Borus szemünk csak a hervadozót látja.
 Hiába tekintünk nappal föl az égbe.
 Fönnakad szemünk a bús felhők keblébe.
 Hiába tekintünk égre csöndes éjjel;
 Méla holdat látunk, szomorkodó fénynyel!
 E betegség eget, földet rombolt széjjel!

És az emberek, mind nevetséges tárgyak;
 Saját erejükből mennybe jutni vágnak.
 Megakarják szabni, megakarják mérni
 Mindazt a mi földi, mind azt a mi égi.
 Elakarják érni, mit senki sem látott;
 Elakarják hozni a nagy menyországot.
 Futnak mint az őrtült szünet nélkül gyorsan,
 Ha orrukra buktak, sebesebben jobban,
 Állítsd csak meg őket, nézd meg, egy sem józan.

A csillag vizsgáló nem nyugszik, míg tudja:
 Az egyes csillagnak merre, hol az útja.
 Kiszámítja, mikor ütődik majd össze
 Két csillag, hogy egymást összezuzza, törje.
 Könyv nélkül elmondja, az ujján számlálja,
 Ilyen lesz majd később a világ folyása.
 Világos előtte látcső által minden —
 Az nem, — hogy zsebében egy fillére sincsen,
 S' nem lát oly csillagot, mely ezen segítsen.

Ott a bölcs, kutatja a létezés okát,
 Mert ő a természet nagy titkaiba lát.
 Fönnhirdeti, hogy mind, a mi él, és szenved,
 Magától lett, és úgy viseli e terhet.
 S a míg a penészes könyveket fölhányja,
 Kamrájában mécsé alig pislog rája.

Apró gyermekekkel, szomorkodó neje
 Némán nézi férjét, szeme könnyel tele,
 S keservesen sir ri éhező gyermeke.

Ott a költő, írja zengzetes dalait.
 Oktat, s a hibákon a hol lehet javít.
 Szegény szive vérzik — s fölzeng a csata dal.
 Dalol boldogságról — szegény majd éhen hal;
 Emészti fájdalom — dalol honszerelmet;
 Dalol lányszerelmet — szive majd megreped.
 Leírja, milyen szép a mező viránya.
 Tél van, a hideg szél kis ablakját rázza,
 Majd meg fagy úgy fázik, nincs meleg kabátja.

Bolond a csillagász, a bölcs, a költő mind!
 Hiába tanítgat, jóra hiába int.
 Bolond a kalmárság, bolond a sok művész,
 Mint a fölvert folyó zilált bennök az ész.
 Bolond a katona, harczol a semmiért;
 Bolond a pénz ember nem tudja mennyit ér.
 Bolond az a festő, mért rajzol papíron?
 Bolond az ártatlan szót fogadó írón,
 És én bolond vagyok, hogy mindezt leírom.

F. A.

A „magyar föltaláló egyesület“ közgyűlése.

Elnézte egy kapuziner mellett Találdki.

(Gyűlésterem: Szabadi kávéház, a buffet melletti kerekasztal.)

A föltaláló egyesület eszméje föltaláltván, ideiglenes elnök örömét fejezi, hogy az egyesület őt föltalálta, egyébként kijelenti, hogy éjjél után itt rendszeren föltalálható.

Mindenek előtt a tisztviselő választás kerül napirendre, mely következőleg ejtetik meg.

Tiszteletbeli disz-elnökök: *Simonri Ernő* és *Verhovay Gyula*, a legújabb patentirozott *káromkodások* feltalálói; pénztárnok, illetve az egyesület káposztájának őre: *Szabadi*, ki a »*Delicatesset*« föltalálta, jegyző és diszlantos: *Neneked Aladár*, a ki semmitsem talált föl.

Ezután az alapszabályok kerülnek szönyegre, melyeknek értelmében tagok lehetnek;

1. A kik keresnek, a mennyiben azok könnyen találhatnak föl valamit.

2. Azok kik életökben már találtak valamit; kivételt képezvén azonban azon tisztelt találók, ki idegen zsebben, vagy olyas dolgokat szoktak találni, a mi akkor vesz el, ha ők találják meg.

Miért ijedt meg a házasságtól „a Károly“?

- Te Károly; még is csak »szép állat az asszonyi állat. . . . .
- Csak az a Kleiderstock ne volna hozzá!

3. Minden yankee.

4. Azok, kik a »Delicatessen«-ben valami delicat dolgot birnak föltalálni, kivévén az — »Uj idöket,« mely azonban sajnálatra nem tartozik a büffet, illetve a megemésztetö dolgok közé.

5. Kizáratnak azonban a »Cirl«-ben muzsikáló vak banda tagjai és a váczai vakok intézete.

Ezek után élénk eszmecsere, illetve *találgatás* tárgyává tétetik az egyesület pecsétje és annak körirata. Jegyzö a *tojást* találja legtalálóbbnak, nem »promo don sua« hanem ama bizonyos Columbus tojást, mely a *feltaláló* egyesület eszméjét leghelyesebb symbolizálja s körvonalozza a köriratot: »Alter ultra clarescere fama« vagyis: »aut tojás, aut kalapos inas.«

A Columbus tojás elfogadtatván az egyesület több pályázat kihirdetését határozza el nevezetesen:

A »*circuli quadratura*« — (jutalma: egy adag kolbász Szabadiban az új mérték szerint.)

a »*perpetuum mobile*« — (jutalma: az »Epedés óráiban.«) *Attila arany koporsója*, — »nemzeti hitel, a független bank érczalapja, a Kisfaludi társaság elveszett renommeje stb. dolgok *feltalálására*.

A szegény baja.

— Sonthey —

»S' ugyan mit panaszol a nép?«

A gazdag kérdezett;

»Jöjj — felelék —, nagy jó uram,
Mint vár a felelet!

És este volt s nagy hó esett,
Elöttünk végtelen,
S' a fagytól, meg nem óvhatott
Meleg kabát, köpeny.

»És öreg ember jött felénk,
Haja ritkás fehér;
«Mért bolyg e szörnyü éjszakán?»
S' megtudtuk nyomba: mért?

S' felelt: »Hideg van az igaz,
De fája is keves,
A csillagos menny fényinél
Egy kis galyat keres!«

S' meztláb gyermek jö amott,
Foszlány ruhácska rajt',

Vaj mit keres? hisz gaz, ki ma
Silány ebet kihajt!

S' felelt az is. »Atyám beteg,
Haldoklik már szegény,
A temetésre valamit,
S' kenyeret kérek én!«

S' halvány nő ül az útfelén,
Rá hull a lámpa-fény,
Ölébe vézna gyermeke,
Tán nem is él szegény.

S' kérdeztük őt is: zúg a szél,
Halál-jaj éneke,
Mit késik ő?... s' végsöt sohajt
Ölében gyermeke.

S' felelt: Ez halva. Férjemet
Elhivta a h a z a . . .
És én megyek, koldulva csak,
S' immár magam ... haza!«

Lesütött szemmel megy a lány,
De keble karja kint;
Majd vakmerö'n, szégyentelen,
Hivón reánk kint.

»Oh! lány, oly édes hát a bün?
Hazug fényben ragyog,
Mögötte vész, rút, keserü...«
S' felelt: szegény vagyok!«

S' fordultam a gazdag felé:
»S z e g é n y, uram, a nép,
Ezért beteg, éh, nyomorúlt,
S' a bün nyomába lép!«

GÁSPÁR IMRE.

Árviz-bizottsági napi parancs.

A nagy mosás és verselés tilos.
A vízvezeték, csatoránk, Kisfaludy-társaság és akadémia zsilipei elzáratnak.

Farsang.

»**B**E HOSSZÚ« volt! nyög a tata;
Már azt hittem, nem ér véget;
»Beh rövid volt!« sohajt a lány;
S keresi a sok emléket.
Hát a mama? Söhajt, nyög is,
De erősebb a haragja;
De hisz elég hosszú a böjt:
Még az az egy vigasztalja.

Farsangolt a politika,
Az a »Neue Freie Presse,«
Míntha érte fizetnének:
Elveté a sulykot messze.
Jót nevetett a markába:
Hogy dühöng majd agyunk, szívünk!
Elfeledte, hogy farsangon
Nagyobb bolondnak sem hiszünk.

S im fogtunk még törököt is!
Annyira még eszmélkedik,
Hogy a kövér farsang után
A sovány böjt következik.
Hallgatott a fegyversörgés,
Hej de újra neki vadúl,
Ha megette, a mije volt
S mámorából kijózanúl.

Csingham-Buh.

AZ „ÜSTÖKÖS“ EREDETI OKMÁNYTÁRA.

Fő-árjegy zekkel szolgálhatom és Fz. kérésne
franco beküldök.

Tz: urak kérnek minden utánvételyi, növény rendelkezne egy negye gynesz kez pénz beküldeni, mert minden erbe nagyon sok kar van, ha nakot vagy ládat, nekem visza küldenek hogy meghaltak, tiszszerent lensegbe, vagy a kerlencz nincs szolgallatba uts, nekem pedig utikölcsok megkelvaltani.

Ha ezen a nyelven nem értenék — német fordítása valószínűleg a következő:

NB. Die geehrten Herrn Abnehmer werden gebeten, bei einer festen Pflanzenbestellung gegen Nachnahme den 4. Theil des Betrages (als Sicherheit der Abnahme) sogleich beizulegen, indem ich durch verschiedene Stärbefälle, Brandunglücke, Dienstlosigkeit und andere Unglücksfälle (bevor die Waare anlangt) jährlich grossen Schaden leuden muss, wenn die Colli nicht angenommen und mir zurückgeschickt werden.

Nagytekintetű M. Kr. Pénz Ügyi Igazgatóság!

Miután a törvények kijárásaúl némely végrehajtói értelmiség hiányában tisztviselő czimen ma már erősnek alakjában nyíltan szerepelnek és csakis a Szegény fölmivelő osztályt legjobban háborgatják, mivel minden vagyonos nyílt téren el nem titkolható téren áll a Szentesített törvény kijárásaúl magas Zsold mellett nem úndorodnak Önkényüleg a törvényt sarkából ki forgatni és a nem kellő törvényben jártást igaztalanul az igazság kijárása mellett fizetett fájdalom de ez nállunk Magyaroknál úgy van ezen kellemetlen helyzetbe szoritattva kénytelenittem A allatt melekelt Fize-tési meghagyást betses megtekintés végett alázattal felterjeszteni.

alázatos szolgája

N. N.

földbirtokos.

MEGHÍVÓ

A KISFALUDY-TÁRSASÁGNAK

Folyó 1876-ik év Febr. 23-kán délut. 5. órakor
tartandó havi ülésére

Nagytiszteletű Jókai Mór hazafinak urat
tiszttelettel meghívja

a Titkár.

SZERKESZTŐI SUBROSA.

— D. M. Budapest. A vers próza, de a kíséző levél gyönyörűséges poézis, azért azt ide, méltó helyére igtatjuk:

Ide zárva bátorkodom egy versecskét
Azon alázatos kéréssel küldeni,
Hogy ha azt a mélyen tisztelt szerkesztőség
Helyes, — s jónak találja, akkor közleni,
Ne terheltessék kedvelt becses lapjába,
Mi nékem csak is örömemre válhatna.
A vers szabályokat ugyan nem tanultam
Miért is én előttem ismeretlenek:
Dehogy verseimet mindig szaporítsam
Ahhoz felhasználhatom szabad időmet,
És a fehér papírra gondolatimat,
Feketével írom, de nem prózailag.
Ma éppen ezen ide mellékelt veszem
— Mondhatom nem a legjobb kezembe akadt
És eszembe jutott, hogy az »Üstökös«-ben,
Olvastam én már verseket igen sokat
Melyek a mélyen tisztelt szerkesztőségnek
— Úgy gondoltam — közlés végett beküldetnek.
Elhatároztam tehát rögtön magamba.
Hogy én is megpróbálom a jó szerkesztés
Hátha sikerülne, hogy veszem lapjába
Közleni fogja a tisztelt szerkesztőség
Mi nékem nagy előnyömre is válhatna:
Mert még fiatal vagyok; nem család apa
Ha kegyes volna, hogy vessem elfogadua
A nagyra becsült és tisztelt szerkesztőség,
Akkor homlokzatára . . . ! czimet adhatna
Saját tetszése és jó izlése szerént,
Ha pedig bedobna a papír kosárba,
Tessék beírni D. M. alatt lapjába . . .

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:

JÓKAI MÓR.

Státó utca 80-ik szám alatt.

Budapest. 1876.

NYOM. AZ „ATHENAEUM“ NYOMD.

(Athenaeum-épület.)

Hirdetések felvételnek:
egyedül

LÁNG LIPOT ÉS TÁRS.

I. nemzetközi hirdetések felvétel irodájukban, Budapesten
Fürdő-utca 1-ső szám.

Rajzolja

JANKÓ.

Metszi

POLLAK.

Felhívás szülők- és gyámokhoz.

Vagyonos árva gyermeket, sőt olyant is, kinek nevelésül szülői bármely oknál fogva idegen, de jó és lelkiismeretes kezre bízni óhajtlák, — örökbe felfogad és saját gyermeke gyanánt felnevel egy gyermek nélkül családi, kinek neve, mint paedagogusé, a birodalomban igen előnyösen ismeretes; tehát előre is teljes garantiát biztosít.

A feltételek egyszer mindenkorra közösen állapíthatók meg. Szigorú titoktartást biztosít az illetőnek társadalmi állása, azért az érdekeltek teljes bizalommal fordulhatnak hozzá.

Ajánlatok elfogadtatnak e cím alatt: „Avis für Vorminder 100.“ Ling Lipót és társ. I. nemzetközi hirdetések felvételi iroda. Budapesten, fürdőutca 1. szám.

BRZORÁD J. REZSŐ.

ajánlja a legjobb hírű

SÁROSPATAKI

KOVA MALOMKÖVEIT

melyek általánosan elismervék mint

a legjobb malomkövek,

melyek a következő őrlési módokra a világon léteznek, és pedig sim rüzs és tengeri-őrlesre, valamint legfinomabb darálásra. Megrendeléseket tenni kérétek:

- 1) A sárospataki kovamalomgyárban magában Sárospatakon (posta vasút és távirdai állomás).
  - 2) BUDAPESTEN a főraktárban, GEITNER és RAUSCH uraknál;
  - 3) Aradon, Eckel J. gépgyárban;
  - 4) Szegeden, Pálffy testvérek gépgyárakban;
  - 5) Temesvárott, Grünbaum Lajos gépraktárban; vagy
  - 6) Mogyorósón, u. p. Nyergesujfalu, a vállalkozó Brzorád J. Rezsőnél
- Arjegyzekek (az új métermérték szerint) franco franco ellen elküldetnek.

COTILLON és béli újdonságokrol

most jelent meg az idei új igen gazdag tartalmu Arjegyzekek, mely kívánatra ingyen és bérmenten mindenkinek szivesen átküldetnek.

Seefhner J. L.
m. k. udv. papir- és festőeszer-kereskedése
Budapest, IV. kigyó-utca 4.

A háztartás és konyha számára

ajánljuk a következő gyakorlati cikkek dús választékát:

Uj petroleum főzőkészületek, oly sokféle és sokféle, melyek egyszerűsége, veszélytelensége, a tüzelés olcsósága és kényelmes használatosságával, fogva, hivata van, általában használatba jönni. Egy edényünk, szolgál. Árszámok frt. 3.50, 4.50, 7.50, két edénynek 6.60, 9.50, 12 frt. frt. s a hozzá való fazekakat, burgonyatea-, tejszórókák 60 krajczárról 2 forintig.

Comfort kávéfőző gőz-gépek, vagyis a borszesszel használható gépek legelőkeltebbjei, melyek alig tíz perc alatt készítenek kitünő kávét.

1 2 3 4 6 8 10 12 csésze feketének frt 5.80 6.70 7.50 8.50 9.70 11.- 12.80 15.60 darabja.

Szinte ilyenek tejjel főzővel, melyekkel a reggelit az asztalon tökéletesen el lehet készíteni:

1 3 6 8 csésze feketének frt 10.50, 13.50, 16.50, 19 frt.

Chinai (alpara) ezüst evőkészletek gyári raktára, melyeknek részletes arjegyzekeivel és rajzaival kívánatra szolgálunk.

Kitünő kávépörkölők, Esernyő-Állványok vasból különféle kiállítású elegáns nemei 4, 5, 6, 50, 15 frt. frt.

Angol szénvasalók 10 szerkesztésű két neme 3.50 és 4 frt.

Zszebren hordható angol borszesszelámpa, uton mint a háznál előnyösen használható 1 frt 40 kr.

Amerikai dugaszoló gépecske palackos légmentes beduzaszoláshoz 1 frt 80 kr.

Piège perpetuel soureiere, folyásat önmagától felállított egérfogó 1 és 1 frt 80 kr.

Asztali kések és villák csont, ébenfa, sat. nyelű angol és steyer készítményű nemei, tucatja 4.50-15 forintig

KERTÉSZ és EISERT Budapest, Dorottya-utca 2. sz.

Raktárunk kimerítő, rajzokkal ellátott arjegyzekeivel szivesen szolgálunk.

Írásbeli megbízások utánvétel mellett gyorsan eszközöltetnek.

Revolverek

következő

kitünő nemeit:

	Caliber	7 m/m	9 m/m	12 m/m
Hatllövétű Lefauchaux marokrevolver . . .	frt 6.50	9.-	—	—
„ Mignon szebbeli revolver, sima, . . .	frt 7.50	—	—	—
„ diszesben vésett m.	frt 9.-	—	—	—
Lefauchaux revolverek.				
„ egyserűen vésett, vont csövél	frt 8.-	10.-	12.-	—
„ diszesben vésett és berakott nemei	frt 15-20	frt 17-24	frt 19-28	—
Szilárd, sima, tűzlövétű	frt 22.50	frt 25.-	frt —	—
Készen töltött töltények száza	frt 2.50	frt 3.-	frt 3.50	—

Lancaster (középen gyuló) revolverek.
Hatllövétű sima, szilárd készítmény . . . . . frt 15.- 18.- 22.-
„ Honnabó kiállításnak, véssé . . . . . frt 16-20 20-28 24-30
Készen töltött töltény száza . . . . . frt 4.- 4.50 5.-
Szabályszerű nadi revolver, gyalogsági tiszt számára frt 26.-, szintén ilyen lovassági tisztnek frt 27.-, közlegénynek frt 25.-, sőt töltények száza a gyalogsági tiszt-revolverhez frt 6.50, a lovassági revolverhez frt 6.-.

Werdli hátú töltő vont ismétlő zolyógyevert medve, vadkacsa, szarvas, tükör és egyéb nagy vad vadászataira, nyolc egy zerre berakható és egy negyed perc alatt elüthető töltényvel. Hossza 4 1/2, súlya 6 1/2 font, ára frt 52.-, szurnonyal frt 60.-
Vadászfegyverek, Lefauchaux és Lancaster-töltényeket, s a vadászati minden egyéb kellékeit, melyek bérmenten szolgálnak rajzokkal ellátott arjegyzekekkel, ajánljuk

KERTÉSZ és EISERT Budapest, Dorottya-utca 2

Írásbeli megbízások utánvétel mellett gyorsan eszközöltetnek.

Nyolcz teljes népies regény csak KÉT frtért:

Az olasz boszuj. Az isten utjai. A gyújtogató. Azelhagyott banya. Jós és csaló. A falusi rablók. A kártya-jóslat. Az ártatlan elítélt.

Kapható az összeg **beküldése**

vagy utánvétel mellett

RAUTMANN FR.

könyvkereskedésben. BUDAPESTEN, 3. Koronautca.

KERTÉSZ és EISERT Budapest, Dorottya-utca 2. színháztéri szeglet, a t. cz. közönség figyelmébe ajánljuk az egyedül nálunk létező

D. Fèvre-féle szikviz önmaga készítéséhez magánoknoknak legalkalmasabb valódi

párisi szikviz-készületeinek

gyári főraktárát Magyarországi részére.

A szikviz, mint kellemesen üdítő, egészséges, számos esetekben orvosiag rendelt ital, máris általánosan használatba jött. Készületeink fő előnye az, hogy kétszáz és minden egyes darabhoz mellékelt utastízt, bárki képes kitünő, mindig friss, a garálgal készült tisztább és olcsóbb szikvizet készíteni, azonkívül pedig pezsgőbort, málnaziv, limonádé s egyéb trissító italok előállításához is alkalmasak. A készületek árai:

2 4 6 8 10 messzelyes darabja frt 8.- 10.- 12.- 14.50 17.-
Kitünő minőségű szerek 1 font acid-m tartaricum és 1 1/2 font székletet tartalmazó csomagokban, csomagonként 2 frttal számítanak.

Írásbeli megbízások utánvétel mellett gyorsan eszközöltetnek, ladacska és csomagolási díj a gép nagysága szerint 50-75 kr.

Együtt ajánljuk Berlin és Angolhon legjobb gyáraiból származó, s tisztatlanságánál fogva egészségtelen ivóvizet tisztító és javító

szikviz-készületeinket, melyek 2 frt 50 brtől 35 frttig tartanak készletben. Ezeknek rajzokkal ellátott kimerítő arjegyzekeivel szivesen szolgálunk.